

Publicerad 2017-06-13 21:50 av Snuffa

bad intuitionen om vägledning och fick följande svar

Visioner om Livet, Kärleken och Samhörighet

/ Får bilden av två strömmar som böljar, en å som vindlar fram med massor av krökar, ganska jämnt. Det är två stycken och de korsar varandra som en kedja. Bilden av en kedja som rör sig framåt.

Det är livet.

Två parallella liv som korsar varandra, som är parallella, som stärker, som försvagar, som böljar, som bildar något nytt i varje möte. Två livsresor. Tillsammans.

Se, Stärka, Mötas, Kärlek. Enorm Kärlek. /

/ Bilden kommer, av en otroligt vacker fågel, massor av färger, det gnistrar och glittrar. Den landar precis bredvid mig. Fågeln sitter bredvid mig, den är vacker, den håller mig sällskap.

Den ÄR där. Jag förundras, känner en stor tacksamhet för mötet. Den där fågeln, jag vill att den stannar. /

/ Bilden av två fågelburar visar sig.

Jag sitter som en fågel i den ena och den andra fågeln sitter också i en bur. Inga burdörrar är stängda. Vi sitter där i varsin bur.

Vi tittar på varandra och båda tycker att den andra ska stanna, för upplevelsen av den andras skönhet.

Burdörrarna är öppna, varje fågel kan flyga. Flyga fritt! Flyga och mötas som kedjan jag såg nyss. Det uppstår något vackert, det uppstår något starkt om de flyger. Om jag flyger och om den andra flyger. Det gnistrar, fjädrarna har massor med färger. Jag ser när vi flyger. Fritt, alla Hjärtan öppna! Livet är öppet!

Att ge varandra modet att vara vacker. Inuti, utanpå. Fjädrar och hjärta. Glädjen att ha ett annat hjärta med.

Mmm... /

/ Ny bild kommer. Nu sitter jag där på min sketna pinne igen i buren och glor ut genom dörren.

Alla färger är lite fadda. Låter blicken falla på den andra buren. Ja, där sitter den andra och hänger med huvudet!

Jag får hela tiden höra att dörren är Öppen. DÖRREN ÄR ÖPPEN! För båda fåglarna. Ingen kan stänga in den andra, då faller alla färger. Ingen ska stänga in sig själv!

Våga flyga, hör hela tiden VÅGA FLYGA! Släpp Pinnen! Du har friheten att flyga in och ut ur buren precis hur mycket du vill. Alla har sin bur att vända tillbaka till. Det är Okej om man inte själv stänger dörren.

Jag känner en ilska inom mig när jag sitter på pinnen. Jag är arg på mig själv. Jag är frustrerad för att jag inte har modet att flyga med ett fritt hjärta. /

/ Nu ser jag mig själv som fågeln. Jag sitter i burdörren, i alla fall, och kollar ut. Jag tittar efter den andra fågeln, om den flyger, om den är i luften. Än är där ingen.

Jag måste ANDAS!

Luft under vingarna! Luft under vingarna!

Det är i alla fall ljusst utanför buren. Himlen är Rosa, Orange och Blå.

Starkt ljus.

Jag låter ljuset fylla mig, ber att det ska fylla mina fjädrar.

Jag önskar mig mod och styrka att våga Älska.

Jag längtar. /

© Snuffa 20170613

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snuffa med Poeter.se id #84588 innehar upphovsrätten